

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Teorie a praxe skupinové psychoterapie

Autorka: Andrea Hnízdová

Vedoucí práce: PhDr. Ing. Marie Lhotová, PhD.

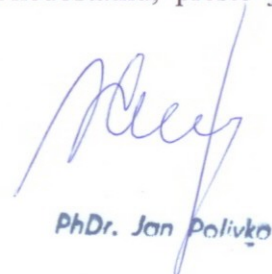
Oponent: Jan Polivka

rozsah bakalářské práce je 73 stran, tedy hodně nad závaznou normou, o výjimku studentka nežádala.. Je bohatý poznámkový aparát, formálně v pořádku, podle obvyklého úzu pod čarou. Někde vadí velká stereotypnost použitých zdrojů, občas mám pocit, že se hovoří jen o Kratochvílovi, Yalomovi a Riegrovi (např. na str.29-32 poznámky jen z Riegera, na str.40-49 jen z Kratochvíla a Yaloma, pardon, jedna také z Hartla). Občas stránky, kde poznámky nejsou vůbec (str.19, 20, 22, 24). Úprava práce je dobrá, struktura a členění také. Technická úroveň zpracování průměrná. Překlepy v únosné míře, v interpunkci jsou chyby častější. Celá práce působí dost narativně (např.str.62 „Existují jedinci, kterým bude spíše vyhovovat povídání s více lidmi než individuální psychoterapie“), občas trochu kuriózní vyjadřování (hned str.6 „Název mé bakalářské práce je výstižný“) a neobratné formulace. Často jsou zbytečně vysvětlovány a definovány běžně známé odborné termíny (citace z Hartlova Slovníku). V abstraktu je lépe psát tradičně Key words a ne Key concepts, což je něco dost jiného.

Pokud se týká teoretické části, jedná se o zestručněné běžné informace, kterých je příliš, než aby mohly jít do hloubky. Autorka se nesnaží o problémy diskutovat, jen prezentuje zjednodušeně koncepty několika málo autorů. Pokud by se zaměřila na nějaký dílčí aspekt a ten podrobněji probrala, určitě by to bylo lepší. Když už v práci musí být „všechno“ o skupinové terapii, pak určitě postrádám teoretické zdroje.

Ještě větší rozpaky vzbuzuje praktická část. Dotazníků je hodně, což je jistě plus, určitě by si zasloužily alespoň jednoduché statistické zpracování. Dnes není problém sestavit nikterak pracný počítačový program. Výpovědní hodnota by byla podstatně vyšší. Termín, že pozorování probíhá pomocí dotazníků (str.57) je dost matoucí, stejně pak jako kapitola vyhodnocení pozorování. Tvrdit, že při 116 dotaznících je vypovídací hodnota dobrá (str.58) určitě nelze, to je otázka jejich zpracování. Nedověděl jsem se zastoupení vzdělání a pohlaví ve vzorku, což je dost podstatné. O hypotézách bych raději nehovořil, nemluvě o formulaci, že „tato hypotéza se ukázala jako částečně pravdivá, ale také částečně mylná (str.60 dole)“. Proč jsou zrovna dva grafy a ne více, to netuším. Jistě by se daly alespoň touto formou zpracovat další otázky z dotazníku. Použil bych také spíše termín průzkum než výzkum, ale to už je trochu detail.

Závěr: práce má celou řadu dost podstatných nedostatků, přesto ji s velkými rozpaky doporučuji k obhajobě.

PhDr. Jan Polivka